

1938-08-30

SENDER

Johanne Christine Larsen

RECIPIENT

Astrid Warberg-Goldschmidt

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Marie Schou/Syberg, som var mor til Jørgen/Buf Schou døde 1934. Derfor ordene om hendes manglende indflydelse på ham.

Mary, som hjalp til i huset hos

Johanne C. og Adolph Larsen, blev en kort tid kæreste med Erik/Tinge, og de blev gift. Parret fik også et barn.

Ægteskabet blev kun af kort varighed.

Flere år senere blev Erik/Tinge gift med Grethe, f. Tinesen.

Den omtalte Alma er ikke oprettet med biografi.

Louisenlund på Skovvej i Kerteminde var frem til 1945 et lille spisested (Arkiv.dk).

Sender's location:

Lindøgaard pr. Dræby St.

Sender info (seal, address, etc.):

Adressen er skrevet på kuvertens bagside

Recipient's location:

Bakkevej 8 Hareskov St.

Recipient info (Transcript, Inscription, etc.):

Adressen er skrevet på kuvertens bagside

Mentioned people:

Julie Brandt

Louise Brønsted

Kurt Jungstedt

Adolph Larsen

Andreas Larsen

Jeppé Larsen

Jeppé Andreas Larsen

Johannes Larsen

Marie Larsen

Vilhelm Larsen

Vilhelmine Larsen
Gudmund Larsen
Else Larsen, Andreas Larsens kone
Kirsten Larsen, Gudmund Larsens
kone
Ellen Sawyer
Janna Schou
Jørgen Schou
Marie Schou
Christine Swane
Lars Swane
Ane Talbot
Andreas Warberg
Minna Warberg
Erik Warberg Larsen
Mary Warberg Larsen
Laura Warberg Petersen

Archive:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0596

Trykt udgave:
Nej

Provenance:
Testamentarisk gave fra Laura
Warberg Petersen til Østfyns Museer

TRANSCRIPTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

31 Aug – 1938

(Tinge – Mary)

Fru A. Warberg - Müller

Bakkevej No 8

Hareskov St.

" mand 22 1-07

læst søn. 18-9-05.

[Håndskrevet på kuvertens bagside:]

Lindøgaard, Dræby St.

[I brevet:]

Lindøgaard

pr. Dræby

Lugge spurgte saa varmt og deltagende til dig d. 30-8-1938.

Kære lille Dis!

Bibbe siger, at nu kan hun ikke længere udholde at høre mig gaa og snakke om, at jeg skal skrive til Dis – og ikke gøre det. Nu overtager hun altsaa Madlavningen og jeg har altsaa "fri" til at skrive. Ulykken er, at når vi kommer lidt op ad Dagen, har jeg ikke Kraft til det. Du aner ikke, hvor faa Kræfter jeg har i Sommer, jeg er tit fortvivlet over det, for her er meget at gøre og Bibbe kan selvfølgelig ikke overkomme alt. Jeg gaar jo med en Betændelse i Skulderen, faar ikke mere Massage, kun Gymnastik med Armen og saa Medicin. Elle har trøstet mig lidt med at fortælle, at Kurt i lang Tid gik med en Kæbehulebetændelse; han havde ikke Smerter, men mistede efterhaanden Kræfterne og blev svagere og svagere; da han saa blev opereret og fik Betændelsen rensset ud, fik han lidt efter lidt sine Kræfter igen. Doktoren sagde, sidst jeg var der, at hvis det ikke blev bedre i Løbet af to Maaneder, maatte jeg hellere komme ud paa Sygehuset og faa det opereret væk og det er da ogsaa det eneste rigtige. Naa, det var en lang Snak om den Ting. Men det var altsaa kun for at pynte lidt paa min lange Tavshed; når jeg har fri fra Husarbejdet, ligger jeg paa Divan eller sidder og hænger af med en Bog. Meget af det er nu at jeg ikke kan taale den evindelige Medicin; den slaar sig paa Maven, hvilket jo ogsaa slider paa Kræfterne, det er jo det triste, at de Stoffer, man skal have ind for at gøre det af med en eller anden Sygdom, undertiden er skadelige for andre Dele af Organismen.

Forøvrigt er Sommerferietiden jo altid lidt anstrængende, men dejlig jo! Dit lange Brev til Bibbe var rigtig nok interessant! Jeg synes nu, at jeg har forstaaet lidt af, hvad det var, der fik Bølgerne til at gaa lidt højt hos Jer

omtrent samtidig med at vores Mary-Katastrofe indtraf. Var det ikke, at Buf vilde have Janna til at flytte ud til sig? det var rigtig stygt af Buf at ville skille dig og Janna. Gaar Buf i det hele taget til den gode Side, synes du? Mon ikke Maries manglende Indflydelse gør sig gældende? Hvor det er Synd! Og ogsaa for Janna. Naturligvis vil hun, som holder saa meget af sin Far ikke kunne se det, men saa meget mere vil det tænkes at kunne influere paa hende. Skriv lidt om dette, maaske er jeg fejl paa det.

2.

Hvad mig angaar, er jeg ikke kommen stort videre end at jeg daarlig kan tænke paa andet end hele Mary Sagen; der sker jo stadig væk noget, der holder en i Aande, og det der sker er en Pine, fordi man synes snart, at man vader i Smuds F. Ex. sagde Mary forleden, da hun talte med ikk ["ikk" overstreget] Tinge – han havde bemærket "Der er jo ingen Skilsmissegrund" – "jo der Karlekamret, som vi blev henvist til at bo i, mens din Mor skulde have sin Suite til at modtage Gæster i" Jeg tror for Resten ikke, at stakkels Mary er hol ["hel" overstreget] helt normal. Svangerskabet kan jo virke helt mental-forstyrrende, og saa er det hendes Ulykke, at hun ikke har haft besindige og kultiverede Mennesker i sine Omgivelser, som kunde raade hende. Mary sagde ogsaa til Tinge "naar jeg bliver trampet paa, sætter jeg haardt mod haardt". Det er saa helt udenfor Virkelighedens Omraade. Kort efter at jeg havde skrevet til dig sidst, kom der Sagførerbrev til Tinge, at hun vilde have Understøttelse ikke bare til Barnet, men ogsaa til sig selv. Der er jo ikke rigtig Logik i det. Du saa af hendes Brev til mig, at Gaarden var saa elendig, at hun ikke turde lade sit Barn vokse op ikk ["ikk" overstreget] her. Deri ligger dog at hun kan skaffe det bedre økonomiske Vilkaar andre Steder. Og naar hun rejser herfra og berøver Gaarden sin Arbejdskraft – hvad der jo er en stor økonomisk Faktor – er det lige haardt nok at den stakkels "elendig forgældede" Gaard skal rede Penge ud til hende personlig. Det er Mary da for Resten gaaet fra, vel vidende, at Retten ikke vilde give hende Medhold i det, men nu staar det paa, at hun vil have Boet delt. "Hvad der er dit, er ogsaa mit" sagde hun til Tinge. Mary lod jo alle sine Ejendele afhente, Brudegaverne deltes saaledes, at hver beholdt det, som deres Forbindelser havde givet, pudsigt nok ["nok" indsat over linjen] havde Mary skrevet en detaljeret Liste paa alt det, de skulde have med, og den Liste blev liggende her og den har vi, saa lille Mary skal ikke dø i Synden, hvis hun stikker Værdigenstande til Side derude, naar Vurderingsmændene kommer. Tænk Dis, frivillig at ville gaa alt det igennem, at have fremmede mennesker ind at vurdere alle ens Sager; og det er saa meget vildere, som Tinge jo intet ejer. Mary ved godt, at

Møblementet derovre – d. gl. Hjørnesofa m.m. [”m.m.” indsat over linjen] fra Agrarens Forældre – ikke tilhører Tinge, det er ganske minimalt, hvad han ejer, det er jo sandsynligvis ogsaa bare for at chikanere ham, Og saa vil Mary paastaa, at hun holder af ham!

3

Der maa være mange forskellige Maader at holde af paa. I Dag er Tinge tilsagt paa Politikontoret. Æv! Har jeg ikke Lov til at sige, at vi vader i Smuds. Du kan ikke tænke dig som de forvrænger og laver om paa det hele. Jeg kan ikke lade være med at sige til Tinge. Tror du ikke, at hvis de havde haft lidt mere af den – af dig – saa foragtede Kultur, saa vilde de tage det lidt anderledes.

Kirsten Thorsen, der jo blev gift med Klakses Søn, kender lidt til Marys Kusine i Odense, Bibbe var hos Kirsten forleden og fik refereret et Par større Holmgange mellem de to; K. havde ikke lagt Fingrene imellem i sit Forsvar for os. Kusinen var jo – fra at vi var de bedste Venner af Verden – pligtskyldigst blevet meget vred paa os! Hun sagde bl.a. – ”og saa har de ladet Mary ligge paa Halm”. Jeg har altid misundt dem deres friske rene Halmunderlag, hvorover der saa var Madras og Underdyne. Alma (Kusine) havde bl.a. sagt at Mary var gaaet bort fra at give mig Skylden for hendes Flugt. Du ser, det er ikke et Spørgsmaal om, hvad der er Sandhed, virkelig Sandhed, men om, hvad der kan ”bruges” i Sagen. Enhver ved jo, hvor inderlig skikkelig jeg er, saa den gik ikke. Jeg kunde komme med mange Exempler, men gider ikke og er for Resten ikke aldeles oprørt, men har den dybeste Medlidenhed med hende og er saa Angst for, at hun ikke skal holde til det eller at det skal skade Barnet. Bibbe trøster mig med, at det er jo Naturens Værk, at hun er bleven saadan og saa maa Naturen vel ogsaa indrette det, saa Barnet ikke tager Skade. Det stakkels lille Barn, det er jo Alfa og Omega i hele Tragedien.

Dedde og Lugge har været i Kjert. hos Elle og jeg tog derned en Formiddag; det var morsomt at det vakte en saadan Glæde hos dem at se mig; de skulde om Efterm. paa en lille Biltur til Hindsholm og det blev en dejlig Tur. Lige før man naar Nordskov ligger der paa højre Haand en lille Skov, kan du huske det? der tog vi til og der var vidunderligt; over Engene bag Skoven gik vi ud til Stranden og var oppe paa en mægtig Bakkeknoel, hvis yderste Grænse mod Vandet stadig ædes op af Bølgeslaget og hvorfra vi saa Sjællands Kyst, saa klar og smuk. Vi sad saa lidt i Udkanten af Skoven, røg, spiste Chokolade og snakkede hyggeligt og først og sidst nød det vidunderlige Landskab og den gode Luft. De kørte mig saa hjem, men vilde ikke ind, da de skulde have Fremmede om Aftenen. Et Par Dage efter, om Søndagen, skulde Elle til Bryllup i Munkebo Kro, ”hvis Datter”,

hun har spillet med i en Aarrække og dermed fik vi den Glæde at have Dedde og Lugge Resten af Dagen

4.

Elle skulde Møde Kl 4; de kom saa her lidt over og vi havde pæn Kaffe til dem; derefter besaa vi saa nogle Kæmpehøje her i Nærheden (benyttede Bilen) og gik derefter alle Mand ud paa vor sædvanlige Spaseretur ud gen. Markerne og ad Stranden hjem Vejret var godt og det hele var saa henrivende og vellykket. Det er saa dejligt for mig at alle vore tre Børn falder saa udmærket i Slav med alle mine. En anden Aften, da jeg havde været i Kjert. inviteret til Aftensmad af Dedde sm. med Elle og Minna i Louisenlund, hvor vi for Resten havde haft det henrivende og nydt varm Mad, Snaps, Madeira o.s.v. kørte de mig ogsaa hjem, og da det var tidlig paa Aftenen, gik de med ind til en Kop The og vi havde igen en dejlig Aften, Minna var henrivende sød og hun hører ogsaa til dem, der gouterer Lindøgaard.

Da var Lugge rejst, men saa havde vi Minna i Stedet; hun havde ferieret i Naskov og var kommen Aftenen før.

Og saa har vi haft et dejligt Besøg af den hjemvendte Ugle og Lasse; de kom til Malerens Hus fra Jylland og havde vistnok haft en dejlig Tur. De kom derud i Lørdags midt om Formiddagen og blev til 10½ Aften, saa vi havde rigtig Tid til alt; det var saa sødt af dem, at de havde taget alle deres Akvareller med fra Rejsen; de var saa skønne, at de næsten tog Vejret fra mig; Lasse bliver en stor Maler, skal du se. Jeg har maaske aldrig set Uglen saa vel ved det før; det var som al hendes Nervøsitet var strøget af hende, og hun var glad, livlig og sød. Hun og Lasse rejste hjem i Mandags, Marie derimod blev.

Sagen er, at Agraren fylder 60 Aar d. 26nde Sept. – Kongens Fødselsdag, sender du ham et Kort? – og saa vilde vi den Dag samle lidt af Familien og spurgte saa Marie, om hun ikke kunde komme her [”her” indsat over linjen] over den Dag; da Uglen hørte det, mente hun, at Marie hellere maatte blive her i Stedet for at rejse igen, og saadan blev det altsaa. Las er vist desværre endnu ikke kommen fra Sverige til den Tid.

Jeg havde Brev fra Pan i Gaar, hun er saa glad for sin Sommerferie, men har vel selv fortalt dig derom; hun skrev lidt om det med Jannas, [”s” sidst i ordet overstreget] men Pan er jo ikke altid let at blive klog paa; vil du ikke nok – selv om det snart er en gammel Historie fortælle mig Gangen i det fra først af; Jannas Ve og Vel ligger mig saa meget paa Sinde og jeg gaar og tumler med det i mine Tanker, men vil vide Besked.

Tinge kom hjem i Aftes fra sin Politifærd. Det havde drejet sig om etn [”t” midt i ordet overstreget] lovbefalet Sammenkomst mellem Politimesteren,

Mary og Tinge, hvor han skal forsøge at mægle. Det er jo ganske unyttigt og tages da ogsaa som en Formsag. – Tinge skal betale til Barnet og det er jo da ogsaa rimeligt nok. – Tiden er omme og jeg naar ikke mere. "Skriv snart"!

Tusinde Hilsner, din Junge.

dindagant
fr. Dr. A. By

dege sprænge saa varmt og
deltaget vil dig

d. 30-8-1938.

Kære lille Lis!

Bibbe siger, at nu kan hun ikke længere ud-
holde at høre mig gaa og snakke an, at p.
skal skrive til Lis - og ikke give det. Nu
overtager hun madlavningen og jeg kan altså
faa et "fri" til at skrive. Hlykku er, at nu
vi kommer lidt og at sagen, naar jeg ikke
kraft vil det. Nu aner ikke hvor paa kraft
jeg har i Sommer, jeg er til fortvilet og det
for her er meget at gøre og Bibbe kan del-
fulgt ikke overkomme alt. Jeg gaa jo nu
en Behandelse i Skulderen, saa ikke mere
Massage, kun Gymnastik med Armen og
Medicin. Elle har troet mig lidt med at
fortælle, at hurt i lang Tid gik med en Kalk-
hulbehandling, han havde ikke smerte,
men mistet efterhaanden Kraftene og
blev svagere og svagere; da han saa blev op-
rebet og fik Behandelsen revoltet ud, fik han
lidt efter lidt sine Kraftene igen. Doktoren
sagde, sidst jeg var der, at hvis det ikke blev
bedre i løbet af to Maanedes, maatte
jeg hellere komme ud paa Sygehuset og faa
det op overet nok og det er da ogsaa det
eneste rigtige. Naar det var en lang Tid
an den Ting. Men det var altså spæn

BB0596

for at pynte lidt paa min Larys Tavsheit, hvis
j du har paa sin Sluvskehed, ligge j paa Slangen
eller sidde og hange af med en Bøj. Meget
af det er min at j ikke kan taale den evind-
lige Medicin, den slaar sig paa Maveen,
hvorefter j ogsaa stider paa Kræfterne, det
er j det triske, at de Staffer, man skal
have vist for at gøre det af med en eller
anden Sygdom, undertiden er skadelig
for andre dele af Organismen.

Forskriften er samme, beredten j altid lidt
anstrængelse, men dejlig j.

Dit Larys Brev vil Bille var rigtig nok in-
teressant! j synes min, at j har forstået
lidt af, hvad det var, den fik Bølge
vil at gaa lidt højt hos jer antrent dan-
tid; med at vores Mary-Katastrafe ind-
traf. Var det ikke, at Bøf vilde have
panna vil at flykte ud til sig? det var
rigtig stegt af Bøf at ville skille dig
og panna. Gaa Bøf i det hele taget
til den gode Side, synes du? Man ikke
Maries man lunde Indflydelse gør
sig gældende i Haa det er Synd! Og
og saa for panna. Naturlig vil han,
som holder saa meget af sin Far ikke
kunne se det, men saa meget mere
vil det tænkes at kunne influence paa
hende. Skriv lidt om dette, maaske vil j
føle paa det.

2. Hvad mig angaar, er jo ikke kommen
slet videre end at jo daarlj kan tænke
paa andet end alle Marys Brev, der
sker jo stadig vak noget, der haelder en
i Aande, og det der sker er en Pine, fordi
man synes snart, at man vander i Smerte.
F. Ex. sagde Mary forleden, da hun talte
med det Ting - han haude bemærket:
"Der er jo ingen Skilsmissegrund" - jo der
"Karlshandret, som vi blev bevidst til
at ho i, mens dine Mor skulde have
sin Plette til at modtage Gæster i"
Jo tror for Resten ikke, at Skakkels Mary
er saa helt normal. Svangerskab kan
jo virke helt mental- og styrende, og saa
er det hendes Nlykke, at hun ikke har
haft blinde og kultiveret Menneker
i sine Omgivelser, som kunde raade hende.
Mary sagde ogsaa til Ting, naar jo blive
trampet paa, saaloe jo "daarst insoot
haardt": Det er saa helt udenfor Virke-
lighedens Omraade. Kort efter at jo haude
skrevet til dig sidst, kom der Lyfjerebrev
til Ting, at hun vilde have Understøt-
telse ikke alene til Barnet, men ogsaa
til sig selv. Der er jo ikke rigtig dog ik i det.
Du saa af hendes Brev til mig, at Grund-
til hendes Flygt helpe var, at Charden
var saa elendig, at hun ikke kunde lade
sit Barn vakse og vokse her. Den ligge dog
at hun kan skaffe det bedre Skons-
niske Velbaar andre Steder. Og naar

BB0596

hjem rejser herfra og derom. Gaarden sin Ar-
bejdskraft - hvad der jo er en stor økonomisk
Faktor - er det lige haardt nok at den
skakkele „slendige“ forældede Gaard skal
rede Perry ud vil vende personlig. Det er
Mary da for Resten gaet fra, vil vide end,
at Resten ikke vilde give hende Medhjælp
i det, men nu staa det paa, at hun
vil have Bæst delte. „Hvad de er dit,
er og saa mit“ sagde hun til Tinge.

Mary lot jo alle sine Ejendele afhente,
Brudegaverne deltes saadan, at hver be-
holdt det, som deres Forbindelse havde
givet, pudsigt ^{og} havde Mary skrevet en
deltalliget liste paa alt det, de skulde
have med, og den liste blev liggende her
og der hos vi, saa lille Mary skal ikke
do i Synden, hvis hun skikkes Værdigen-
stande til Sidt derom, naar Værdigen-
mandene kommer. Tankt sig, frivillig
at ville gaa alt det igennem, at have
premieet Menneske ind at vurdere alle
ens Løjer; og det er saa meget vildt,
som Tinge jo indet ejer. Mary var godt, at
Måbementet derovre - d. gl. Hjørnesøfæ ^{med} fra
Agrarens Forældre - ikke vilhøve Tinge, det er
ganske minimalt, hvad han ejer, det er jo sand-
synligvis og saa bare for at chikanere ham. Og saa
vil Mary paastaa, at hun holder af hane!

3

der saa vare mange forskjellige Maade at
laede af paa. I det de Ting vil Polit-
Kontrol. Hv! Har ikke du vil at sige, at vi
vader i Brude. Du kan ikke tænke dig saa
de forvænne og lave an paa det lide. Ja
kan ikke lide vare smet at sige vil Ting.
Tro du ikke, at hvis de hand haft lidt
mere af den - af dig. saa foragter Kultur,
saa vilde de tage det lidt anderledes.

Kirsten Thorsen, der jo blev gift med Klavs
Pih, kender lidt vil Marys Kusine i Otense,
Bikke var hos Kirsten foretæn og fik referent
et Par store Halvinge mellem de to, K.
havde ikke lagt Tingene imellem i sine
Forsvar for os. Kusinen var jo - ja at vi
var de bedste Venner af Verden - pligt-
skyldigt blev meget vred paa os!!

Han sagde bl. a. - og saa han de lader Mary
ligge paa Halv. "Jeg har altid misundt
den dens friske rene Halv underlag,
hvorover der saa var Madras og Underdyne.
Alma (Kunin) havde bl. a. sagt at Mary
var gaet bort ja at give mig Skylden
for hendes Flugt. Du ser, det er ikke et
Spørgmaale om, hvad der er Sandhed, vis-
sel; Sandhed, men om, hvad der kan
"bruges" i Sagen. Endnu vil jo, hvor inden-
lig skibbelig, ja er, saa den gik ikke. Ja
kunde komme med mange Exemples, men
gide ikke og er for Resten aldeles ikke op-
rørt, men har den dybeste Medlidenhed
med hende og er saa angst for, at hun

BB0596

ikke skal holde sig det eller at det skal ske
Barnet. Blikke trøster mig med, at det er jo
Naturens Vark, at him er blevet saadan
og saa maas Naturen vel ogsaa indrette
det, saa Barnet ikke tager Skade. Det stikker
lille Barn, det er jo Alfa og Omega i alle
Tragedien.

Bedde og duge har været i Hjem. hos Elle
og jo tog derud en Formiddag, det var morsomt
at det varke saadan en Glæde hos dem at se
os, de skulde om Efterm. paa en lille Bil-
tur til Hindsholm og det blev en dejl. Tur.
Lige for man naar Nordkors ligger der paa
høje Høi og en lille Skov, kan de hørte
det? der tog vi til og der var vidunderligt,
men Engene hos Skoven gik vi ud til Stranden
og var oppe paa en smagtig Bakkekant,
hvis yderste Grænse med Vandet stadig
adig og af Bølgerne og hvorfra vi saa
Sjælland Ryst, saa klar og søm. Vi sad
saa lidt i Udgangen af Skoven, søj, spiste
Chokolade og smagte luggeligt og først og
sidst nød det vidunderlige Landskab og den
gode Luft. De kørte mig saa hjem, men ville
ikke ind, da de skulde have Fremmed an-
Aftener. Et Par Dage efter, en Søndag m.,
skulde Elle til Bayllup i Munkes Kro,
hvis Stakke, him har spillet med i en
Aarsrække og derud fik vi den Glæde at
have Hedde og søge Resten af Dagen

4. Elle skulde vist kl. 4, de kom saa her lidt
men og vi havde paa Kaffe til dem; derefter
blev vi saa nogle kampehøje her i køkkenet
(benyttende Billed) og gik derefter alle
mandt ud paa en saarbarlig Spaseretur
ud gen. Markerne og ad Stauden hjem
Vejret var godt og det hele var saa herligt
og uheldigt. Det er saa dejligt for mig at
alle von tre Børn falder saa udmærket
i Slav med alle mine. En anden Aften,
da jeg havde været i Kjøst. indvirket til
Aftensmat af dekke om. med Elle og
Minna i Luccientium, hvor vi for
Resten havde haft det herligt og nyt
varm Mat, Snaps, Madeira o. s. v. Borte
de mig ogsaa hjem, og da det var tidligt
paa Aftenen, gik de med ind til en Kog.
The og vi havde igen en dejlig Aften; Minna
var herligt sød og liden hore ogsaa
til dem, de gøttere Lindoguant.
Da var denne rejst, men saa havde vi
Minna i Skedet; liden havde ferieret
i Nakskov og var kommen Aftenen før.
Og saa har vi haft et dejligt Besøg
af den hjemvendte Ugle og Lasse; de kom
til Malerens fra Jylland og havde vistnok
haft en dejlig Tur. De kom herud i Lørdags
midt paa Formiddagen og blev til 10½ Aften,
Saa vi havde rigtig Tid til alt, det var saa
sødt af dem, at de havde taget alle de
Akvareller med fra Rejsen; de var saa
skønne, at de næsten tog Vejret fra mig; Lasse

blive en stor Maler, skal du se. ⁶⁸⁰⁵⁹⁶ Jø han maatte
aldrig se Hylen saa vel ved det Jø, det var
saa de hende Nervositet var strøget af hende,
og hæn var glad, livlig og søt. Stun og disse rejste
lijem i Mandag, Marie derimod blev.

Sagen er, at Agneren fyldte 50 Aar d. 26de Sept.
- Kongens Fødselsdag, sender du hæn et Kort? -
og saa vilde vi den Dag samle lidt af Familien
og spurgte saa Marie, om hæn ikke kunde
komme ^{hæ} med den Dag; da Hylen hørte det, mente
hæn, at Marie saa hellere maatte blive hæ
i Stedet for at rejse igen, og saadan blev det
aktua. Sas er vist de varre end hæn ikke kom-
men fra Sverige vil den Tid.

Jø havde Brev fra Pau i Gaar, hæn er saa
glad for sin Samme ferie, men har vel selv
fortaet dig derom; liden skies lidt om det end
jannax, men Pau er jo ikke altid let at blive
klog paa; vil du ikke nok - sel om det maast
er en gammel Historie fortalle mig Gangen i
det fra først af; jannax ve og vel ligge mig
saa meget paa Tinde og Jø gaar og tumler
med det i mine Tanker, men vil vist Besked.

Tingge kan lijem i Aften fra sin Politiførst.
Det havde drejet sig om et Lovbepalet Sam-
menkast mellem Politimesteren, Mary
og Tingge, hvor han skal forrige at midgke.
Det er jo ganske umyttigt og Taps da og saa var
en Forsusag. - Tingge skal befale til Barnet og det er jo
da og saa rimeligt nok. - Viden er omme og Jø naar
ikke mere. "Ih det maast!"
Vindende til hæn, din Junge.